

Een zomeravond

Hans Crezee

Het is een warme zomeravond. Herm en Germ zitten voor de oude boerderij. Herm heet eigenlijk niet Herm, maar Herman. En Germ heet al helemaal geen Germ, maar Jacob. Dat komt omdat hun mam altijd 'oherme' zei als ze het over Jacob had. Jacob is namelijk een beetje verfrommeld geboren. Vooral aan de linker kant. 'Net een vlinder die zijn ene vleugel niet goed heeft opgepompt,' zei mam vroeger altijd. Jacob kon ook niet zo goed leren. 'Oherme!' zei mam dan weer, als het daarover ging.

Mam is vorig jaar dood gegaan. Toen ze sliep. Ze werd gewoon niet meer wakker. En nu doen de mannen samen de boerderij. Appelbomen hebben ze achter het huis. Vier rassen. Herm en Germ kunnen het best samen: toen hun pap nog leefde, gingen ze al mee op de trekker de boogerd in. Herm gaat altijd de ladder op en Germ doet het werk op de grond. Maar dit wordt de eerste keer dat ze ook zonder mam moeten oogsten. Ze missen hun moeder wel heel erg. Ook al was ze streng en ouderwets. 'In ons huis geen televisie of ander nieuwerwets gerei.'

Deze winter heeft Herm in de stad toch een televisie met een schotel gekocht. Zo'n platte televisie. Herm kan nu de hele wereld zien op zijn tv. Maar televisiekijken voelt nog steeds heel stiekem. Daar heeft Germ geen last van: hij heeft in de zelfde winkel een fototoestel gekocht en iedere keer als hij een paar foto's heeft gemaakt in de boomgaard, laat hij ze trots aan Herm zien op de televisie. Dat kan met een kabeltje dat bij het fotoapparaat zat. Germ vindt het prachtig en Herm vindt het best. Die is al uitgekeken op de wereld. 'Ons mam had gelijk!'

Nu zitten ze op hun keukenstoel tegen de warme gevel van het huis. Achter het grasveld met de kruisbessenstruiken en de populieren maken een paar eenden ruzie in de sloot. 'Mooiere televisie is er toch niet,' denkt Herm en hij draait nog een sjekkie. Germ heeft net een foto gemaakt van een wesp. Het fototoestel heeft een stand voor dichtbij. "Herman, kijk 's, je kan zelfs die plekjes op z'n ogen zien." Herm werpt een korte blik op het schermje van het toestel en broemt wat. De zon zakt langzaam weg achter de bomen. Hij trapt z'n peuk uit. "Kom Germ, we gaan plat, 't is morgen weer vroeg dag."

